

**LATVIJAS REPUBLIKA
PĀRTIKAS UN VETERINĀRAIS DIENESTS**

APSTIPRINĀTS

ar Valsts galvenā pārtikas un veterinārā inspektora
2004. gada 7. aprīļa rīkojumu Nr. 78

**CŪKU VEZIKULĀRĀS
SLIMĪBAS UN CITU
BĪSTAMO INFEKCIJAS
SLIMĪBU KONTROLES UN
APKAROŠANAS
INSTRUKCIJA**

RIGA, 2004

SATURS

1. Ievads
2. Instrukcijā lietotās definīcijas
3. Rīcība slimības aizdomu gadījumā
4. Rīcība slimības apstiprināšanas gadījumā
5. Epizootoloģiskā izmeklēšana
6. Aizsardzības un uzraudzības zonas noteikšana
7. Pasākumi aizsardzības zonā
8. Pasākumi uzraudzības zonā
9. Vispārīgie jautājumi
10. Vakcinācija

Pielikumi:

1. pielikums “Slimības, par kuru uzliesmojumiem obligāti jāizziņo”
2. pielikums “Pasākumi noteiktu slimību kontrolei”
3. pielikums “Attiecīgo slimību jomā noteikto Kopienas references laboratoriju funkcijas un uzdevumi”

I IEVADS

Šī instrukcija nosaka vispārīgus kontroles pasākumus, ko piemēro jebkuras 1.pielikumā minētās slimības uzliesmojuma gadījumā.

Veicamajiem pasākumiem jānovērš slimības izplatīšanās, jo īpaši rūpīgi jākontrolē dzīvnieku pārvietošana un produktu pārvadāšana, kas varētu izplatīt infekciju.

Slimību profilaksei Kopienā vajadzētu pielietot nevakcinēšanas politiku, tomēr ir svarīgi paredzēt vakcinēšanu gadījumos, ja situācijas prasa šādu rīcību.

Svarīgi veikt vispusīgu epidemioloģisko izpēti, lai novērstu slimību izplatīšanos.

Minēto slimību (1.pielikumā) uzliesmojuma gadījumā iespējams saņemt kompensāciju par slimības uzliesmojuma rezultātā radītajiem zaudējumiem Latvijas Republikas normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā, kā arī piemērojams Padomes 1990. gada 26. jūnija Lēmuma 90/424/EEC par izdevumiem veterinārajā jomā 3. pants.

II INSTRUKCIJĀ LIETOTĀS DEFINĪCIJAS

- a) „saimniecība” – jebkurš (lauksaimniecības vai cits) uzņēmums, kurā tiek turēti vai audzēti dzīvnieki;
- b) „dzīvnieks” - jebkuras sugas dzīvnieks, kuru var tieši ietekmēt attiecīgā slimība, vai jebkurš savvaļas mugurkaulnieks, kas varētu veicināt slimības izplatību kā slimības pārnēsātājs vai infekcijas avots;
- c) „slimības pārnēsātājs” - jebkurš savvaļas mugurkaulnieks vai bezmugurkaulnieks, kas mehāniskā vai bioloģiskā veidā var pārnēsāt un izplatīt attiecīgās slimības izraisītāju;
- d) „īpašnieks vai turētājs” - jebkura fiziska vai juridiska persona, kam pieder dzīvnieki vai kam uzdots tos aprūpēt par samaksu vai bez tās.
- e) „inkubācijas periods” - iespējamais laika posms starp saskarsmi ar slimības ierosinātāju un klīnisku pazīmju parādīšanos. Šī perioda ilgums attiecīgajām slimībām norādīts 1. pielikumā.
- f) „saslimšanas apstiprinājums” PVD paziņojums par to, ka konstatēta saslimšana ar jebkuru no 1. pielikumā minētajām slimībām, pamatojoties uz laboratorisko analīžu rezultātiem. Tomēr epidēmijas gadījumā PVD var apstiprināt saslimšanu arī pamatojoties uz klīnisku un/vai epidemioloģisku novērojumu rezultātiem.

III RĪCĪBA SLIMĪBAS AIZDOMU GADĪJUMĀ

1. Iespējami slimu dzīvnieku konstatēšanas gadījumā dzīvnieku īpašnieks vai praktizējošs veterinārārsts nekavējoties ziņo PVD teritoriālajai struktūrvienībai (aizdomas par saslimšanu ar kādu no 1.pielikumā minētām slimībām).

2. Ja ir aizdomas, ka dzīvnieki saimniecībā varētu būt inficēti ar kādu no 1.pielikumā minētajām slimībām, tad PVD attiecīgā teritoriālā struktūrvienība tūlīt uzsāk oficiālu izmeklēšanu, lai apstiprinātu slimības klātbūtni vai izslēgtu tās iespējamību – organizē paraugu noņemšanu un iesūtīšanu VVMDC, kas tālāk nepieciešamības gadījumā nosūta paraugus izmeklēšanai uz ES references laboratoriju. Organizē slimības izziņošanas pasākumus saskaņā ar PVD „Dzīvnieku sevišķi bīstamu infekcijas slimību apkarošanas instrukciju” un ne vēlāk kā 2 stundu laikā – izbrauc un apseko attiecīgo saimniecību.

3. Tiklīdz saņemts paziņojums par aizdomām, veterinārais inspektors pakļauj saimniecību oficiālai uzraudzībai un nodrošina lai:

3.1. tiktu saskaitīti visu pret slimību uzņēmīgo dzīvnieku sugu dažādu kategoriju dzīvnieki un lai katrā no šīm kategorijām būtu reģistrēts kritušo, slimo vai iespējami slimo un inficēto dzīvnieku skaits; skaitīšanas rezultāti pastāvīgi jāatjauno, ņemot vērā pēc sākotnējās skaitīšanas dzimušo un kritušo dzīvnieku skaitu aizdomu perioda laikā; skaitīšanas rezultāti pastāvīgi jāaktualizē, tos jāuzrāda pēc pieprasījuma, un tos var pārbaudīt katra saimniecības apmeklējuma laikā;

3.2. visi pret slimību uzņēmīgie dzīvnieki tiktu turēti savos staļļos vai kūtīs, vai norobežoti kādā citā vietā, kur tos var izolēt, attiecīgos gadījumos ņemot vērā arī iespējamo slimības pārnēsātāju lomu;

3.3. pret slimību uzņēmīgi dzīvnieki netiktu ievesti saimniecībā vai izvesti no tās;

3.4. jebkāda veida pārvietošana, proti:

- personu un pret slimību neuzņēmīgu sugu dzīvnieku, kā arī transporta līdzekļu iebraukšana saimniecībā un izbraukšana no tās,
- gaļas, kautķermeņu, dzīvnieku barības, aprīkojuma, dzīvnieku mēslu, pakaišu vai kādu citu vielu pārvietošana, ar kurām var izplatīties attiecīgā slimība, notiktu saskaņā ar PVD inspektora prasībām, pieņemot noteikumus jebkāda slimības izplatīšanās riska novēršanai. Pie ieejām un izejām no atsevišķām ēkām vai vietām, kur tiek turēti pret slimību uzņēmīgi dzīvnieki, kā arī pašā saimniecībā jāpielieto nepieciešamie dezinfekcijas līdzekļi.

3.5. tiktu veikta epizootoloģiska izpēte saskaņā ar šīs instrukcijas 5.nodaļu.

4. Līdz brīdim, kad stājas spēkā 3.punktā paredzētie oficiālie pasākumi, jebkuru tādu dzīvnieku īpašnieks vai turētājs, par kuru saslimšanu ir aizdomas, veic visus attiecīgos pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību 3.punkta prasībām, izņemot 3.5.apakšpunktu.

5. PVD inspektors var piemērot jebkuru no 3.punktā paredzētajiem pasākumiem arī citās saimniecībās, ja to atrašanās vieta, izvietojums vai kontakti ar saimniecību, kurā ir aizdomas par saslimšanu, dod iemeslu aizdomām par iespējamu ierosinātāju ievazāšanu šajās saimniecībās.

6. Pasākumus, kas noteikti 2. un 3.punktā, veterinārais inspektors atceļ vienīgi tad, kad PVD izslēdz aizdomas par slimības klātbūtni.

IV RĪCĪBA SLIMĪBAS APSTIPRINĀŠANAS GADĪJUMĀ

7. Ja ir oficiāli apstiprināta saslimšana ar kādu no 1.pielikumā minētajām slimībām, veterinārais inspektors papildus 3.punkta prasībām pieprasa saimniecībā piemērot šādus pasākumus :

7.1. visu pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekus, ko audzē saimniecībā, nokauj turpat un nekavējoties. Kritušos vai nokautos dzīvniekus sadedzina vai aprok turpat saimniecības teritorijā, ja iespējams, vai iznīcina šim mērķim paredzētā uzņēmumā. Šīs darbības veic tā, lai pēc iespējas samazinātu slimības ierosinātāja izplatīšanos,

7.2. visas vielas vai atkritumi, kā dzīvnieku barību, pakaišus, mēslus, kas var būt inficēti, iznīcina vai attiecīgi apstrādā. Šai apstrādei, ko veic saskaņā ar veterinārā inspektora norādījumiem, jānodrošina, ka tiek iznīcināti visi slimības ierosinātāji vai slimības pārnēsātāji,

7.3. pēc 7.1. un 7.2.apakšpunktos paredzēto pasākumu veikšanas, telpas, kurās turēti pret slimību uzņēmīgie dzīvnieki, to apkārtni, šo dzīvnieku pārvadāšanā izmantotos transporta līdzekļus un visu aprīkojumu, kas varētu būt inficēts, tīra un dezinficē saskaņā ar šīs instrukcijas 30-32.punktu,

7.4.epizootoloģisko izpēti veic saskaņā ar šīs instrukcijas 5.nodaļu.

8. Ja kritušos un nokautos dzīvniekus aprok, tas jā dara pietiekami dziļi, lai gaļēdāji dzīvnieki nevarētu atrakt 7.punkta 7.1. un 7.2.apakšpunktā minētos liemeņus vai atlikumus, un piemērotā vietā, lai novērstu gruntsūdeņu piesārņojumu vai kādu citu kaitējumu videi.

9. PVD inspektors var attiecināt 7.punktā paredzētos pasākumus arī uz kaimiņu saimniecībām, ja to atrašanās vieta, izvietojums vai kontakti ar saimniecību, kurā konstatēta saslimstība, dod iemeslu aizdomām par iespējamu inficēšanos.

10. Saimniecībā jaunu dzīvnieku ieviešana atļauta pēc tam, kad veterinārais inspektors ir pārbaudījis un atzinis par apmierinošiem tīrīšanas un dezinfekcijas darbus, kas veikti saskaņā ar šīs instrukcijas 30-32.punktu.

11. Ja inficējušies savvaļas dzīvnieki, vai ir aizdomas, ka tie var būt inficējušies, PVD organizē attiecīgu pasākumu veikšanu. Pastāvīgās veterinārās komitejas sanāksmēs PVD paziņo Eiropas Komisijai un citām ES dalībvalstīm par veiktajiem pasākumiem.

12. Gadījumā, ja saimniecība sastāv no divām vai vairākām atsevišķām ražošanas vienībām, PVD var atkāpties no 7.1.apakšpunkta prasībām attiecībā uz veselību neapdraudošām ražošanas vienībām saimniecībā, kurā konstatēta saslimšana, ar noteikumu, ka veterinārais inspektors ir apstiprinājis, ka šo saimniecības daļu struktūra un platība, un tajās veiktās darbības ir tādas, ka šīs daļas ir pilnībā šķirtas attiecībā uz dzīvojamām telpām, noliktavām, personālu, aprīkojumu un barošanu, lai novērstu slimības ierosinātāja izplatīšanos no vienas saimniecības daļas uz otru daļu.

13. Ja piemēro 12.punkta nosacījumus, tad Eiropas Komisijas lēmumā 88/397/EEC pieņemtās normas ir spēkā mutatis mutandis.

14. Ja veterinārais inspektors atklāj vai, pamatojoties uz apstiprinātu informāciju, uzskata, ka slimība no citām saimniecībām varētu būt izplatījusies uz šīs instrukcijas 3.nodaļā minēto

saimniecību, vai no tās uz citām saimniecībām personu, dzīvnieku vai transporta līdzekļu kustības dēļ vai jebkādā citā veidā, šīs citas saimniecības pakļauj oficiālai uzraudzībai saskaņā ar šīs instrukcijas 3.nodaļu. Šo uzraudzību neatceļ, pirms aizdomas par saslimšanu šajās saimniecībās nav oficiāli izslēgtas.

15. Ja veterinārais inspektors atklāj vai, pamatojoties uz apstiprinātu informāciju, uzskata, ka slimība no citām saimniecībām varētu būt izplatījusies uz 7.punktā minēto saimniecību, vai no tās uz citām saimniecībām personu, dzīvnieku vai transporta līdzekļu kustības dēļ vai jebkādā citā veidā, šīs citas saimniecības pakļauj oficiālai uzraudzībai saskaņā ar šīs instrukcijas 3.nodaļu. Šo uzraudzību neatceļ, pirms aizdomas par saslimšanu šajās saimniecībās nav oficiāli izslēgtas.

16. Ja saimniecībai piemērotas 15.punkta prasības, tad attiecībā uz šo PVD inspektors atstāj spēkā šīs instrukcijas 3.nodaļas noteikumus vismaz uz konkrētās slimības maksimālā inkubācijas perioda laiku, skaitot no visticamākā inficēšanās brīža, kas noteikts epizootoloģiskajā izpētē, kas veikta saskaņā ar šīs instrukcijas 5.nodaļu.

17. Ja apstākļi ļauj, PVD var ierobežot 14.un 15.punktā paredzētos pasākumus, attiecinot tos tikai uz daļu saimniecības un tur esošajiem dzīvniekiem ar noteikumu, ka saimniecība var izpildīt 12.un 13.punktā minētos nosacījumus, vai attiecinot tos tikai uz pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem.

V EPIZOOTOLOGISKĀ IZMEKLĒŠANA

18. Epizootoloģiskajā izpētē pievērš uzmanību:

18.1. laika posmam, cik ilgi slimība varētu būt eksistējusi saimniecībā, pirms tā atklāta vai pirms radušās aizdomas par saslimšanu,

18.2. slimības iespējamajam avotam saimniecībā un citu saimniecību apzināšanai, kurās audzē pret slimību uzņēmīgus dzīvniekus, kas var būt saslimuši vai inficējušies,

18.3. personu, dzīvnieku, liemeņu, transporta līdzekļu, aprīkojuma vai jebkuras citas substances pārvietošanai, ja tā varētu būt cēlonis slimības ierosinātāja iekļūšanai attiecīgajā saimniecībā vai izklūšanai no tās,

18.4. atkarībā no apstākļiem, slimības pārnēsātāju klātbūtnei un izplatībai.

19. PVD Operatīvā grupa nodrošina visu to pasākumu koordināciju, kuri vajadzīgi, lai pēc iespējas ātrāk nodrošinātu slimības apkarošanu un veiktu epizootoloģisko izmeklēšanu.

VI AIZSARDZĪBAS UN UZRAUDZĪBAS ZONAS NOTEIKŠANA

20. Pēc tam, kad oficiāli apstiprināta attiecīgās slimības diagnoze, Valsts galvenais pārtikas un veterinārais inspektors nosaka aizsardzības un uzraudzības zonas. Aizsardzības zonas minimālais rādiuss ir trīs kilometri un uzraudzības zonas minimālais rādiuss ir 10 kilometri. Zonu noteikšanā jāņem vērā ģeogrāfiskie, administratīvie, ekoloģiskie un epizootoloģiskie faktori, kas saistīti ar attiecīgo slimību, un kontroles iespējas.

21. Ja zonas atrodas vairāk kā vienas ES dalībvalsts teritorijā, attiecīgo dalībvalstu veterinārie dienesti sadarbojas 20.punktā minēto zonu noteikšanā. Tomēr vajadzības gadījumā aizsardzības un uzraudzības zonu nosaka saskaņā ar Direktīvas 92/119/EEC 26.pantā paredzēto kārtību.

22. Pēc pamatota LR pieprasījuma vai pēc Eiropas Komisijas iniciatīvas, Direktīvas 92/119/EEC 26.pantā noteiktajā kārtībā var nolemt grozīt (jo īpaši samazināt vai palielināt atkarībā no apstākļiem) 20.punktā paredzēto zonu robežas vai ierobežojošo pasākumu piemērošanas ilgumu, ņemot vērā:

- to ģeogrāfisko novietojumu un ekoloģiskos faktorus,
- meteoroloģiskos apstākļus,
- slimības pārnēsātāju klātbūtni, to izplatību un veidus,
- saskaņā ar šīs instrukcijas 5.nodaļu veikto epizootoloģisko pētījumu rezultātus,
- laboratorijas analīžu rezultātus,
- reāli piemērotus kontroles pasākumus.

VII PASĀKUMI AIZSARDZĪBAS ZONĀ

23. PVD teritoriālās struktūrvienības Valsts vecākais veterinārais inspektors nodrošina, ka aizsardzības zonā piemērotu šādus pasākumus:

23.1. aizsardzības zonā identificē visas tās saimniecības, kurās ir pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki,

23.2. veic to saimniecību periodiskus apmeklējumus, kurās ir pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki, veic šo dzīvnieku klīniskas pārbaudes, vajadzības gadījumā noņemot paraugus laboratorijas analīzēm; apmeklējumi un atzinumi jāreģistrē, apmeklējumu biežumam jābūt proporcionālam situācijai slimības vismagāk apdraudētajās saimniecībās,

23.3. pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku pārvietošana un pārvadāšana pa valsts vai privātajiem ceļiem, izņemot saimniecību palīgceļus, ir aizliegta; tomēr PVD inspektors var pieļaut atkāpi no šī aizlieguma, ja tiek veikts dzīvnieku tranzītpārvadājums pa ceļu vai dzelzceļu, šajā laikā kravu neizkraujot un neapstājoties,

23.4. pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem jāpaliek tajā saimniecībā, kur tie atrodas, izņemot, ja tos oficiālā uzraudzībā nogādā tieši uz kautuvi, kas atrodas tajā pašā aizsardzības zonā, lai veiktu piespiedu kaušanu, vai, ja aizsardzības zonā nav kautuves – PVD inspektora norādītā kautuvē, kas atrodas uzraudzības zonā. Šāda pārvadājuma veikšanu PVD inspektors atļauj vienīgi pēc tam, kad veterinārais inspektors vai valsts pilnvarots veterinārārsts saimniecībā ir veicis visu pret slimību uzņēmīgo dzīvnieku pārbaudi un apstiprinājis, ka neviens no tiem nav slim. PVD inspektoram un pilnvarotajam veterinārārstam, kas pārtrauga kautuvi, paziņo par dzīvnieku nosūtīšanu uz kautuvi.

24. Aizsardzības zonā piemērotie pasākumi paliek spēkā vismaz uz maksimālo attiecīgās slimības inkubācijas perioda laiku, skaitot no brīža, kad skartajā saimniecībā izvesti nogalinātie dzīvnieki un veikta dezinfekcija. Ja slimību pārnēsā kukaiņi, PVD var noteikt termiņu pasākumu piemērošanai un pieņemt noteikumus iespējamai kontroles dzīvnieku ievēšanai. PVD tūlīt informē Eiropas Komisiju un citas ES dalībvalstis par veiktajiem pasākumiem.

25. Pēc 23.punktā noteikto pasākumu paveikšanas, uzraudzības zonā piemērojami noteikumi attiecas arī uz aizsardzības zonu.

VIII PASĀKUMI UZRAUDZĪBAS ZONĀ

26. PVD teritoriālās struktūrvienības Valsts vecākais veterinārais inspektors nodrošina, ka uzraudzības zonā piemērotu šādus pasākumus:

26.1. nosaka visas saimniecības, kurās ir pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki,

26.2. aizliedz pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku pārvietošanu pa valsts ceļiem, izņemot, ja tos ved uz ganībām vai dzīvnieku novietnēm. PVD inspektors tomēr var pieļaut izņēmumu šim aizliegumam attiecībā uz dzīvnieku tranzītpārvadājumiem pa ceļu vai dzelzceļu, šajā laikā kravu neizkraujot un neapstājoties,

26.3. pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku pārvadāšanai uzraudzības zonas robežās jāsaņem atļauja no PVD inspektora,

26.4. pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem jāpaliek uzraudzības zonas robežās līdz attiecīgas slimības maksimālā inkubācijas perioda beigām, skaitot no pēdējā saslimšanas gadījuma reģistrēšanas brīža. Pēc tam dzīvniekus var izvest no uzraudzības zonas, lai tos oficiālā uzraudzībā nogādātu tieši uz PVD inspektora norādītu kautuvi un veiktu piespiedu kaušanu. Šāda pārvadājuma veikšanu PVD inspektors atļauj vienīgi pēc tam, kad veterinārais inspektors vai valsts pilnvarots veterinārārsts saimniecībā ir veicis visu pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku pārbaudi un apstiprinājis, ka neviens no tiem nav slims. PVD inspektoram un pilnvarotajam veterinārārstam, kas pārrauga kautuvi, paziņo par dzīvnieku nosūtīšanu uz kautuvi.

27. Uzraudzības zonā piemērotie pasākumi paliek spēkā uz laiku, kas ir vismaz tikpat ilgs, cik maksimālais inkubācijas periods attiecīgajai slimībai, skaitot no brīža, kad skartajā saimniecībā izvesti nogalinātie dzīvnieki un veikta dezinfekcija. Tomēr, ja slimību pārnēsā kukaiņi, PVD var noteikt termiņu pasākumu piemērošanai un pieņemt noteikumus iespējamai kontroles dzīvnieku ievēšanai. PVD tūlīt informē Eiropas Komisiju un citas ES dalībvalstis, par veiktajiem pasākumiem.

IX VISPĀRĪGIE JAUTĀJUMI

28. Ja šīs instrukcijas 23.4.apakšpunktā un 26.4.apakšpunktā paredzētie aizliegumi ir spēkā ilgāk par 30 dienām turpmāku uzliesmojumu dēļ un tādēļ rodas problēmas saistībā ar dzīvnieku turēšanu, pēc pamatota īpašnieka iesnieguma, PVD var atļaut dzīvnieku pārvietošanu no saimniecības uz citu vietu aizsardzības vai uzraudzības zonas robežās ar noteikumu, ka:

28.1. veterinārais inspektors vai valsts pilnvarots veterinārārsts ir pārbaudījis faktus,

28.2. ir veikta visu saimniecības dzīvnieku pārbaude,

28.3. pārvadājamie dzīvnieki ir klīniski pārbaudīti un pārbaudes rezultāti ir negatīvi,

28.4. katrs dzīvnieks ir identificēts (apzīmēts),

28.5. dzīvnieku saņēmēja saimniecība atrodas vai nu aizsardzības zonā vai uzraudzības zonā.

29. Jāveic visi vajadzīgie piesardzības pasākumi jo īpaši kravas automašīnu tīrīšana un dezinfekcija pēc pārvadājumu veikšanas, lai izvairītos no slimības ierosinātāja izplatīšanas.

30. Slimības apkarošanas laikā izmantojami LR reģistrēti dezinfekcijas līdzekļi, insekticīdi un, atsevišķos gadījumos, to koncentrāti. Tīrīšanas, dezinfekcijas un dezinfekcijas pasākumus veic veterinārā inspektora uzraudzībā saskaņā ar viņa norādījumiem un tādā veidā, lai novērstu jebkādu slimības ierosinātāja izplatīšanos vai izdzīvošanas iespēju.

31. Pēc 30.punktā minēto darbību veikšanas, veterinārais inspektors vai valsts pilnvarots veterinārārsts pārliecinās, ka pasākumi ir veikti pienācīgi un ka ir pagājis laika posms, kas nav mazāks par 21 dienu, lai nodrošinātu, ka attiecīgā slimība ir tikusi pilnībā izskausta, pirms tiek atsākta pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku audzēšana.

32. Tīrīšanas un dezinfekcijas kārtība cūku vezikulārās slimības uzliesmojuma gadījumā ir noteikta 2.pielikumā.

33. Pārtikas un veterinārā dienesta VVMDC ir atbildīgs par šajā instrukcijā paredzēto laboratorijas pārbaūžu veikšanas nodrošināšanu. VVMDC nodrošina izmeklējamo paraugu nosūtīšanu uz Eiropas Savienības references laboratoriju un/vai tādas ES dalībvalsts laboratoriju, kurā veic attiecīgās slimības laboratorisko diagnostiku, ja to nav iespējams veikt VVMDC.

- Nacionālajai laboratorijai jānodrošina iespēja noteikt attiecīgā vīrusa tipu, apakštipu un paveidu.

- Nacionālās laboratorijas, kas norīkotas attiecībā uz katru no minētajām slimībām, atbild par diagnostikas standartu un metožu koordināciju un noteiktu reaģentu izmantošanu. Lai to panāktu, tās:

a) var piegādāt laboratorijām diagnostikas reaģentus,

b) pārbauda visu pielietoto diagnostikas reaģentu kvalitāti,

c) periodiski rīko testus rezultātu saskaņošanai,

d) glabā attiecīgās slimības ierosinātāja izolātus,

e) nodrošina reģionālajās diagnostikas laboratorijās iegūto pozitīvo rezultātu apstiprinājumu.

34. Ja valstī nav nacionālās laboratorijas attiecīgās slimības jomā, var izmantot nacionālās laboratorijas pakalpojumus citā ES dalībvalstī, ja šī laboratorija ir kompetenta attiecīgajā jomā.

35. Nacionālo laboratoriju saraksts cūku vezikulārās slimības diagnostikai noteikts 2.pielikumā.

36. Nacionālās laboratorijas, kas norīkotas attiecībā uz katru no minētajām slimībām, sadarbojas ar attiecīgajām Kopienas references laboratorijām kas minētas 37.punktā.

37. Kopienas references laboratorija attiecībā uz cūku vezikulāro slimību ir norādīta 2.pielikumā.

38. Kopienas references laboratoriju uzdevumi noteikti šīs instrukcijas 3.pielikumā.

X VAKCINĀCIJA

39. Vakcinēšana pret 1. pielikumā minētajām slimībām nav atļauta, izņemot ja tā ir tādu kontroles pasākumu papildinājums, kas veikti pēc attiecīgās slimības uzliesmojuma saskaņā ar šādiem nosacījumiem:

39.1. lēmumu par vakcinēšanas uzsākšanu līdztekus kontroles pasākumiem pieņem Eiropas Komisija sadarbībā ar LR PVD un saskaņā ar direktīvas 92/119/EEC 26.pantā paredzēto kārtību, balsoties uz šādiem kritērijiem:

- attiecīgās sugas dzīvnieku koncentrācija slimības skartajā teritorijā,
- katras izmantojamās vakcīnas īpašības un sastāvs,
- uzraudzības kārtība attiecībā uz vakcīnu izplatīšanu, uzglabāšanu un izmantošanu,
- to dzīvnieku suga un vecums, kuri var tikt vakcinēti vai kuri jāvakcinē,
- teritorijas, kurās var veikt vai jāveic vakcinēšana,
- vakcinācijas kampaņas ilgums.

39.2. šīs instrukcijas 39.1.apakšpunktā minētajā gadījumā:

- šīs instrukcijas III nodaļā minētajās saimniecībās aizliegta pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku vakcinēšana vai revakcinēšana,
- aizliegtas hiperimuneruma injekcijas.

40. Ja veic vakcinēšanu, jāievēro šādi nosacījumi:

40.1. visi vakcinētie dzīvnieki jāidentificē (jāapzīmē),

40.2. visiem vakcinētajiem dzīvniekiem jāpaliek vakcinācijas zonā, ja vien tos nenosūta uz PVD inspektora norādītu kautuvi tūlītējai kaušanai. Šajā gadījumā dzīvnieku pārvietošanu var atļaut vienīgi tad, ja veterinārais inspektors vai valsts pilnvarots veterinārārsts saimniecībā ir veicis visu pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku pārbaudi un apstiprinājis, ka neviens no tiem nav slims.

41. Kad vakcinēšana ir pabeigta, pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku pārvietošanu ārpus vakcinācijas zonas var atļaut saskaņā ar direktīvas 92/119/EEC 26.pantā paredzēto kārtību pēc laika posma, kas noteikts tādā pašā kārtībā.

42. Par vakcinēšanas pasākumiem PVD Pastāvīgās veterinārā komitejas sanāksmēs regulāri informē Eiropas Komisiju.

1. pielikums

Slimības, par kuru uzliesmojumiem obligāti jāizziņo

Slimība	Maksimālais inkubācijas periods
Govju mēris	21 diena
Mazo atgremotāju mēris	21 diena
Cūku vezikulārā slimība	28 dienas
Mutes un nagu sērga	40 dienas
Briežu hemorāģiskā septicēmija	40 dienas
Aitu un kazu bakas	21 diena
Vezikulārais stomatīts	21 diena
Tešenas slimība	40 dienas
Nodulārais dermatīts	28 dienas
Rifta ielejas drudzis	30 dienas

Pasākumi noteiktu slimību kontrolei

Papildus vispārīgajiem nosacījumiem, ko paredz šī instrukcija, cūku vezikulārās slimības gadījumā piemēro šādus nosacījumus:

1. Slimības apraksts

Cūku vezikulārā slimība klīniski nav atšķirama no mutes un nagu sērgas, rada vezikulas uz dzīvnieka šņukura, lūpām, mēles un pirkstu koronārajām saitēm. Saslimšanas formas ievērojami atšķiras to smaguma ziņā; cūkas var būt inficētas, taču bez redzamām klīniskām pazīmēm. Slimības vīruss spēj ilgstoši izdzīvot ārpus dzīvnieka ķermeņa - pat svaigā gaļā, tas ir ļoti izturīgs pret parastajiem dezinfekcijas līdzekļiem un tā ievērojama pastāvīguma un stabilitātes dēļ plašā pH diapazonā - no 2,5 līdz 12. Tādēļ vajadzīga īpaši rūpīga tīrīšana un dezinfekcija.

2. Inkubācijas periods: 28 dienas

3. Diagnostikas kārtība cūku vezikulārās slimības konstatēšanai un diferenciāldiagnozei

Metodes diagnostikas materiāla paņemšanai, laboratoriskai diagnostikai, antivielu noteikšanai un laboratorijas analīžu izvērtējuma veikšanai noteiktas ar atsevišķu PVD instrukciju.

4. Cūku vezikulārās slimības apstiprināšana

Kā izņēmums šīs instrukcijas II nodaļas f)apakšpunktā noteiktajam, saslimšanu apstiprina:

- saimniecībā, kur cūku vezikulārās slimības vīruss ir izolēts vai nu no cūkām, vai no apkārtējās vides;
- saimniecībā, kur cūkas ir seropozitīvas attiecībā uz cūku vezikulāro slimību, ja šīm cūkām vai citiem saimniecības dzīvniekiem novērojamas cūku vezikulārajai slimībai raksturīgas pazīmes;
- saimniecībā, kur cūkām ir slimības klīniskas pazīmes vai kur tās ir seropozitīvas, ja ir tieša epidemioloģiska saikne ar apstiprinātu slimības avotu;
- citur, kur atrastas seropozitīvas cūkas.

Šīs instrukcijas 2.pielikuma 4.punkta d)apakšpunkta gadījumā PVD pirms slimības apstiprināšanas veic tālāku izpēti, atkārtu paraugu ņemšanu un analīzes ar vismaz 28 dienu starplaiku starp paraugu ņemšanas reizēm. Šīs instrukcijas 2.pielikuma 4.punkta nosacījumi paliek spēkā līdz iepriekš minētās tālākās izpētes pabeigšanai. Ja tālākos pētījumos saslimšanu tomēr nekonstatē, kaut gan cūkas vēl arvien ir seropozitīvas, PVD nodrošina, ka pārbaudītās cūkas nogalina un iznīcina PVD uzraudzībā vai arī nokauj PVD uzraudzībā tā norīkotā kautuvē valsts teritorijā.

PVD nodrošina, ka cūkas, pēc to ieviešanas kautuvē, tiek turētas un nokautas atsevišķi no citām cūkām un ka šī cūkgaļa tiek izmantota vienīgi nacionālajā tirgū.

5. Diagnostikas laboratorijas

Apvienotā Karaliste	Institute for Animal Health, Pirbright, Woking, Surrey.
Beļģija	Institut national de recherches vétérinaires, Groeselenberg 99, B-1180 Bruxelles.
Dānija	Statens Veterinaere Institut for Virusforskning, Lindholm.
Vācija	Bundesforschungsanstalt fuer Viruskrankheiten der Tiere, Paul-Ehrlich-Strasse, 7400 Tuebingen.
Francija	Laboratoire central de recherche vétérinaire, Maisons-Alfort.
Grieķija	Institoyto Loimodon kai Parasitikon Nosimaton, Neapoleos 21, Agia ParaskeviĒ
Īrija	Institute for Animal Health, Pirbright, Woking, Surrey.
Itālija	Istituto zooprofilattico sperimentale della Lombardia e dell'Emilia Romagna, Brescia.
Luksemburga	Institut national de recherches vétérinaires, Groeselenberg 99, B-1180 Bruxelles.
Nīderlande	Centraal Diergeneeskundig Instituut, Lelystad.
Portugāle	Laboratorio Nacional de Investigaçao Veterinaria, Lisboa.
Spānija	Laboratorio de Alta Seguridad Biologica (INIA), 28130 Madrid.

6. Kopienas references laboratorija

AFRC Institute for Animal Health, Pirbright Laboratory, Ash Road, Pirbright, Woking, Surrey GU24 ONF, United Kingdom.

7. Aizsardzības zona:

1. Aizsardzības zonas lielums ir noteikts šīs instrukcijas VI nodaļā.
2. Cūku vezikulārās slimības gadījumā šīs instrukcijas VII nodaļā paredzētos pasākumus, izņēmuma kārtā, aizvieto ar šādiem:
 - a) nosaka visas tās saimniecības aizsardzības zonā, kurās ir pret slimību uzņēmīgie dzīvnieki;
 - b) veic periodiskas vizītes saimniecībās, kurās ir pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki, veicot šo dzīvnieku klīniskas pārbaudes, vajadzības gadījumā ņemot paraugus laboratorijas analīzēm. Vizītes un atzinumi jāreģistrē.
 - c) pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku pārvietošana un pārvadāšana pa valsts vai privātajiem ceļiem, izņemot pa saimniecību palīģceļiem, ir aizliegta. Tomēr PVD var pieļaut izņēmumu šim aizliegumam, ja tiek veikts dzīvnieku tranzītpārvadājums pa ceļu vai dzelzceļu, šajā laikā kravu neizkraujot un neapstājoties;
 - d) var pieļaut izņēmumu attiecībā uz kaušanai paredzētām cūkām, ko ievēd no teritorijas ārpus aizsardzības zonas un ved uz kautuvi, kas atrodas aizsardzības zonas teritorijā. Par šādu izņēmumu jāinformē Eiropas Komisija.
 - e) kravas automašīnas un citus transporta līdzekļus un aprīkojumu, ko izmanto aizsardzības zonas teritorijā, lai pārvadātu cūkas, citus mājdzīvniekus vai vielas, kas varētu būt inficētas (piem., dzīvnieku barību, mēslus utt.), nedrīkst izvest no aizsardzības zonā esošās saimniecības, no aizsardzības zonas, kā arī no kautuves, ja tie nav iztīrīti un dezinficēti saskaņā ar PVD inspektora noteikto kārtību. Šai kārtībai jānodrošina, ka neviena kravas automašīna vai transporta līdzeklis, kas ticis izmantots cūku pārvadāšanā, neatstāj aizsardzības zonu, kamēr to nav pārbaudījis veterinārais inspektors;
 - f) cūkas nevar izvest no saimniecības, kurā tās turētas, vēl 21 dienu pēc inficēto telpu sākotnējās tīrīšanas un dezinfekcijas pabeigšanas. Pēc 21 dienas var dot atļauju cūku izvešanai no minētās saimniecības:

- i) tieši uz kautuvi, ko norādījis PVD inspektors (vēlams, lai kautuve atrastos aizsardzības vai uzraudzības zonā), ar nosacījumiem, ka:
- saimniecībā veic visu cūku pārbaudi;
 - klīniski pārbauda uz kaušanu vedamās cūkas;
 - katru cūku identificē (apzīmē);
 - cūkas pārvadā PVD inspektora aizzīmogotos transporta līdzekļos.

PVD inspektoru un pilnvaroto veterinārārstu, kas atbild par attiecīgo kautuvi, informē par cūku nosūtīšanu.

Pēc cūku nogādāšanas kautuvē tās tur un nokauj atsevišķi no citām cūkām. Transporta līdzekli un aprīkojumu, kas tika izmantots cūku pārvadāšanā, tīra un dezinficē, pirms tas atstāj kautuvi.

Pirms un pēc kaušanas ekspertīzē, ko veic attiecīgajā kautuvē, PVD pilnvarotais veterinārārsts ņem vērā jebkādas pazīmes, kas norāda uz cūku vezikulārās slimības vīrusa klātbūtni.

Ja cūkas kauj saskaņā ar f) apakšpunkta i) punktā minētajiem nosacījumiem, tad noņem statistiski reprezentatīvu asins paraugu. Ja analīžu rezultāts ir pozitīvs un tiek konstatēta cūku vezikulārā slimība, piemēro šīs instrukcijas 16.punktā paredzētos pasākumus.

- ii) ģipšu apstākļu gadījumā, tieši uz citām saimniecībām aizsardzības zonā ar noteikumu, ka:
- saimniecībās veic visu cūku pārbaudi,
 - pārvietojamās cūkas klīniski pārbauda un pārbaudes rezultāts ir negatīvs,
 - katru cūku identificē (apzīmē).

- g) svaigu gaļu, kas minēta f) apakšpunkta i) punktā, marķē saskaņā ar Padomes 1972. gada 12. decembra Direktīvas 72/461/EEC par veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas tirdzniecību ar svaigu gaļu¹⁾, pielikumu un pēc tam apstrādā saskaņā ar noteikumiem, kas noteikti Padomes 1980. gada 22. janvāra Direktīvas 80/215/EEC par veterinārsanitārajām problēmām, kas ietekmē Kopienas tirdzniecību ar gaļas produktiem²⁾, 4. panta 1. punktā. Tas jāveic PVD noteiktā uzņēmumā. Gaļu nosūta uz minēto uzņēmumu ar nosacījumu, ka sūtījumu pirms nosūtīšanas aizzīmogo un tas paliek aizzīmogots visā pārvadāšanas laikā. *(Tomēr pēc pamatota LR pieprasījuma un saskaņā ar direktīvas 92/119/EEC 25.pantā noteikto kārtību, var pieņemt īpašus risinājumus, jo īpaši attiecībā uz gaļas marķēšanu, tālāku izmantošanu un pārstrādāto produktu galamērķi).*

3. Aizsardzības zonā piemērojamie pasākumi ir spēkā vismaz tik ilgi, līdz:

- a) ir veikti visi šīs instrukcijas 30.-32.punktā paredzētie pasākumi,
b) visās saimniecībās aizsardzības zonā ir notikusi:
- i) cūku klīniska izmeklēšana, kas nav atklājusi nekādas pazīmes, ka šīm cūkām varētu būt cūku vezikulārā slimība, un
- ii) statistisku paraugu seroloģiska izmeklēšana, kas nav atklājusi antivielas pret cūku vezikulāro slimību. Seroloģisko pārbaūžu programmas izpildē ņem vērā cūku vezikulārās slimības izplatīšanās faktorus un cūku turēšanas apstākļus.

Pārbaudes un paraugu ņemšanu, kas minēta i) un ii) punktā, neveic ātrāk kā 28 dienas pēc sākotnējās tīrīšanas un dezinfekcijas pasākumu pabeigšanas slimības skartajā saimniecībā.

4. Pēc šīs instrukcijas 2. pielikuma 3. punktā noteikto pasākumu veikšanas, aizsardzības zonā piemērojami tie paši noteikumi, kas uzraudzības zonā.

8. Uzraudzības zona

1. Uzraudzības zonas lielums ir noteikts šīs instrukcijas VI nodaļā.
2. Cūku vezikulārās slimības gadījumā šīs instrukcijas VIII nodaļā paredzētos pasākumus aizvieto ar šādiem:
 - a) nosaka visas tās saimniecības, kurās ir pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki,
 - b) jebkādu cūku pārvietošanu, kas nav tieša nogādāšana no uzraudzības zonā atrodošās saimniecības uz kautuvi, atļauj ar noteikumu, ka iepriekšējās 21 dienas laikā šajā saimniecībā cūkas nav ievestas no jauna. Dzīvnieku īpašniekam vai personai, kas par tiem atbild, jāveic cūku pārvietošanas pilnīga uzskaitē,
 - c) cūku izvešanu no uzraudzības zonas var atļaut PVD inspektors ar noteikumu, ka:
 - 48 stundas pirms pārvešanas saimniecībā veic visu cūku pārbaudi;
 - 48 stundas pirms pārvešanas veic pārvietojamo cūku klīnisku pārbaudi (rezultātiem jābūt negatīviem);
 - 14 dienas pirms pārvešanas veic pārvietojamo cūku statistiska parauga seroloģisko pārbaudi un tajā neatrod cūku vezikulārās slimības antivielas. Tomēr kaušanai paredzētajām cūkām seroloģisko pārbaudi var veikt asins paraugiem, kas ņemti kautuvē, kurā veiks kaušanu un ko norīkojis PVD inspektors. Ja pārbaudes rezultāts ir pozitīvs un tiek konstatēta cūku vezikulārā slimība, piemēro šī pielikuma 9. punkta 3. apakšpunkta nosacījumus;
 - katra cūka ir identificēta (apzīmēta);
 - kravas automašīnas un citus transporta līdzekļus un aprīkojumu jātīra un jādezinficē pēc katra pārvadājuma veikšanas.
 - d) kravas automašīnas un citus transporta līdzekļus un aprīkojumu, ko izmanto uzraudzības zonas teritorijā, lai pārvadātu cūkas, citus mājlopus vai vielas, kas varētu būt inficētas, nedrīkst izvest no šīs zonas bez to tīrīšanas un dezinfekcijas saskaņā ar PVD inspektora noteikto kārtību.

3.

- a) uzraudzības zonas lielumu var grozīt saskaņā ar šīs instrukcijas 22.punkta nosacījumiem,
- b) uzraudzības zonā piemērojamie pasākumi ir spēkā vismaz tik ilgi, līdz:
 - i) ir veikti visi šīs instrukcijas 30.-32.punktā noteiktie pasākumi,
 - ii) ir veikti visi aizsardzības zonā paredzētie pasākumi.

9. Vispārīgi pasākumi

Cūku vezikulārās slimības gadījumā, papildus pasākumus piemēro šādi:

- 1) ja saslimšana ar cūku vezikulāro slimību ir oficiāli apstiprināta, PVD nodrošina, ka papildus pasākumiem, kas noteikti šīs instrukcijas 3.punktā un 7.-10.punktā, to cūku gaļu, kas kautas laika posmā starp iespējamo infekcijas iekļūšanu saimniecībā un oficiālo pasākumu veikšanu, cik tālu iespējams, atrod un oficiālā uzraudzībā iznīcina tā, lai novērstu cūku vezikulārās slimību vīrusa izplatīšanās risku;
- 2) ja veterinārajam inspektoram vai pilnvarotam veterinārārstam ir aizdomas, ka cūkas kādā saimniecībā varētu būt inficējušās kādas personas, dzīvnieku vai transporta līdzekļa

kustības rezultātā vai jebkādā citā veidā, šīs saimniecības cūkām piemēro šīs instrukcijas 14.-17.punktā minētos pārvietošanas ierobežojumus vismaz tik ilgi, līdz saimniecībā ir veikta:

- a) cūku klīniskā pārbaude, un rezultāts ir negatīvs,
- b) cūku statistiska parauga seroloģiskā pārbaude saskaņā ar šī pielikuma 7.punkta 3.apakšpunkta b) punkta ii) apakšpunktu un tās laikā neatrod cūku vezikulārās slimības antivielas.

Pārbaudes, kas minētas iepriekšminētajos a) un b) punktos, veic ne ātrāk kā 28 dienas pēc infekcijas iespējamās iekļūšanas saimniecībā, kas notikusi kādas personas, dzīvnieku vai transporta līdzekļa kustības rezultātā vai jebkādā citā veidā.

- 3) ja cūku vezikulāro slimību atklāj kautuvē, PVD nodrošina, ka:
 - a) nekavējoties nokauj visas kautuvē atrodošās cūkas;
 - b) inficēto un slimo cūku liemeņus un blakusproduktus iznīcina oficiālā uzraudzībā tā, lai novērstu cūku vezikulārās slimības vīrusa izplatīšanās risku;
 - c) telpu un aprīkojumu, ieskaitot transporta līdzekļus, tīrīšanu un dezinfekciju veic pilnvarota veterinārārsta uzraudzībā un saskaņā ar PVD inspektora norādījumiem;
 - d) veic epidemioloģisko izpēti un to dara saskaņā ar šīs instrukcijas 5.nodaļu;
 - e) kaušanai cūkas no jauna neieved vismaz 24 stundas pēc tīrīšanas un dezinfekcijas pasākumu pabeigšanas (kas veikta saskaņā ar c) apakšpunktu).

10. Inficēto saimniecību tīrīšana un dezinfekcija

Papildus šīs instrukcijas 30.-32.punktā minētajiem pasākumiem piemēro arī šādus pasākumus:

- 1) sākotnējās tīrīšanas un dezinfekcijas kārtība:
 - a) līdzko cūku liemeņus aizvāc, tās telpu daļas, kurās cūkas tika turētas, un citas telpu daļas, kurās infekcija iekļuva kaušanas laikā, apsmidzina ar cūku vezikulārās slimības ierosinātāju inaktivējošu, piemērotas koncentrācijas dezinfekcijas līdzekli. Šim dezinfekcijas līdzeklim jāļauj iedarboties vismaz 24 stundas;
 - b) jebkādus audu gabalus vai asinis, kas izlijušas kaušanas laikā, rūpīgi jāsavāc un jāaizvāc kopā ar liemeņiem (kaušana vienmēr jāveic uz necaur laidīgas virsmas);
- 2) tālākās tīrīšanas un dezinfekcijas kārtība:
 - a) visi dzīvnieku mēsli, pakaiši, inficētā dzīvnieku barība u.c. jāizvāc no telpām, jāsakrauj kaudzēs un jāapsmidzina ar apstiprinātu dezinfekcijas līdzekli. Virca jāapstrādā tā, lai inaktivētu vīrusu;
 - b) visus pārvietojamos telpu piederumus jāaizvāc no telpām un jātīra un jādezinficē atsevišķi;
 - c) taukus un citus netīrumus jānotīra ar attaukojošu tīrīšanas līdzekli un vēlāk jānoskalo ar augsta spiediena ūdens strūklu;
 - d) jāveic tālāka dezinfekcija, apsmidzinot visas virsmas ar dezinfekcijas līdzekli;
 - e) noslēgtas telpas jāizkvēpina;
 - f) grīdu, sienu u.c. telpas daļu bojājumu labošanas darbi jāaskaņo ar veterināro inspektoru un jāveic nekavējoties;
 - g) veterinārajam inspektoram jāpārbauda pabeigtie darbi, lai pārliecinātos, ka tie ir pienācīgi paveikti;
 - h) visas tās telpu daļas, kurās nav nekādu ugunsnedrošu materiālu, var tikt termiski apstrādātas ar liesmu;

- i) visas virsmas jāapsmidzina ar sārmainu dezinfekcijas līdzekli, kura pH ir lielāks par 12.5, vai ar kādu citu apstiprinātu dezinfekcijas līdzekli. Šis dezinfekcijas līdzekli pēc 48 stundām jānomazgā;
- 3) galīgās tīrīšanas un dezinfekcijas kārtība:
pēc 14 dienām jāveic atkārtota apstrāde ar liesmu vai sārmainu dezinfekcijas līdzekli (sk. šī pielikuma 10.punkta 2. apakšpunkta h) vai i) punktu).

11. Ganāmpulka atjaunošana saimniecībās, kas bijušas inficētas

Papildus šīs instrukcijas 10.punktā noteiktajiem pasākumiem, piemēro šādus pasākumus:

- 1) Ganāmpulku atjaunošanu nevajadzētu sākt ātrāk kā pēc četrām nedēļām pēc telpu pirmās pilnīgās dezinfekcijas, t.i., pēc tīrīšanas un dezinfekcijas procedūras 3. posma (galīgā tīrīšana un dezinfekcija) veikšanas,
- 2) atjaunojot ganāmpulku, ņem vērā saimniecībā pielietotos audzēšanas paņēmienus un atjaunošana jāveic saskaņā ar vienu no šādām procedūrām:
 - a) ja cūkas tiek turētas āra aplokos, to audzēšanu atsāk, ievedot ierobežotu daudzumu tādus kontrolsivēnus, kas ir pārbaudīti un kuriem nav atrastas cūku vezikulārās slimības vīrusa antivielas. Šos kontrolsivēnus izvieto saskaņā ar veterinārā inspektora prasībām viscaur saimniecības teritorijā un 28 dienas pēc to ievietošanas saimniecībā veic kontrolsivēnu klīnisko pārbaudi, kā arī ņem paraugus seroloģiskiem izmeklējumiem.

Ja nevienam no sivēniem neatrod klīniskas pazīmes, ne arī šīs slimības vīrusa antivielas, cūku turēšanu var atjaunot pilnā apjomā.

- b) visu citu audzēšanas paņēmieni gadījumos, cūku audzēšanas atsākšanu veic vai nu saskaņā ar a) apakšpunktā noteiktajiem pasākumiem, vai atjaunojot cūku audzēšanu pilnā apjomā ar noteikumu, ka:
 - visas cūkas ieved astoņu dienu laikā un tās ievēd no saimniecībām, kas atrodas ārpus teritorijām, kurās noteikti ierobežojumi cūku vezikulārās slimības dēļ, un ir seronegatīvas;
 - nevienu cūku nedrīkst izvest no saimniecības vēl 60 dienas pēc pēdējo cūku ievēšanas;
 - atjaunotajam ganāmpulkam veic klīnisko un seroloģisko pārbaudi saskaņā ar PVD inspektora prasībām. Šo pārbaudi veic ne agrāk kā 28 dienas pēc pēdējo cūku ievēšanas.

Attiecīgo slimību jomā noteikto Kopienas references laboratoriju funkcijas un uzdevumi

1. Konsultējoties ar Komisiju, koordinēt diagnostikas metodes, ko dalībvalstis pielieto attiecīgās slimības noteikšanai, t.i.:
 - a) klasificēt, uzglabāt un piegādāt attiecīgās slimības vīrusa celmus seroloģiskajām pārbaudēm un imūnserumu gatavošanai;
 - b) piegādāt standartserumus un citus standartreaģentus valstu references laboratorijām, lai standartizētu dalībvalstīs pielietotās analīžu metodes un reaģentus;
 - c) veidot un glabāt vīrusu celmu un ar attiecīgo slimību inficēto audu paraugu fondu;
 - d) organizēt periodiskus diagnostikas metožu saskaņošanas testus Kopienas līmenī;
 - e) vākt un apkopot datus un informāciju par Kopienā pielietotajām diagnostikas metodēm un veikto pārbažu rezultātiem;
 - f) klasificēt raksturojošās vīrusa kultūras ar vismodernākajām metodēm, lai panāktu labāku slimības epizootoloģijas izpratni;
 - g) darboties saskaņā ar attiecīgās slimības uzraudzības, epizootoloģijas un profilakses sasniegumiem visā pasaulē;
 - h) nodrošināt ekspertīzi attiecīgās slimības vīrusa un citu radniecīgu vīrusu diagnostikā, lai būtu iespējama ātra diferenciāldiagnoze;
 - i) gūt pilnīgas zināšanas par attiecīgās slimības izskaušanai un kontrolei izmantoto veterinārimunoloģijas produktu ražošanu un pielietojumu.
2. Aktīvi iesaistīties attiecīgās slimības uzliesmojumu diagnostikā ES dalībvalstīs, saņemot vīrusu paraugus diagnozes apstiprinājumam, klasifikācijai un epizootoloģiskiem pētījumiem,
3. Veicināt ekspertu gatavošanu vai kvalifikācijas paaugstināšanu laboratoriskās diagnostikas jomā, lai saskaņotu diagnostikas metodes visā Kopienā.